

Bavlna. Semena bavlníková (v. *Gossypium*) jsou pokryta srstí dvojí, totiž srstí, skládající se z jemných, krátkých chloupkův (2–3 mm) barvy nažloutlé, nahnědle nebo zelenavé a srstí složenou z chlupů dlouhých, po výtece bílých; tato od semen odloučená srst jest známým a vysoce důležitým předivem a nazývá se **b-nou** (správněji pavlnou, franc. *Cotton*, něm. *Baumwolle*).

Sklizeň **b-ny** trvá několik neděl, poněvadž plody bavlníkové nestejně a znenáhla zrají; z puklých plodů vybírají se semena i s osemením a vše se ponechává po několika dní na výsluní, aby se vypařila voda vegetační. Po té se přistupuje k vyzrňování čili egrenování **b-ny**, t. j. k odlučování obalu semeninového (osemení, bavlny) od semen. Původně to byla práce ruční, jež tak zdlouhavě postupovala, že jeden dělník sotva čtyři kilogr. **b-ny** vyzrňné za den odvedl; nyní se koná práce ta strojem, rychle a pohodlně. První přístroj vyzrňovací vynalezl Whitney v Americe, jímž lze denně za přičinění jednoho dělníka 150 až 200 kg **b-ny** vyzrnití, a přispěním motoru o dvou silách koňských lze vyzrnití třebas i 2500 kg **b-ny** za den. Přístroj ten se nazývá přístrojem pilovým (*saw gin*), poněvadž hlavní jeho část se skládá z hřídele vodorovného, na němž těsně vedle sebe značný počet kotoučů podobných pilám kruhovým čili cirkulárkám (20–80) jest navlečen a upevněn. Pilované kotouče ony zasahují do mělké násypky sparami ve stěně z tenkých proutkův železných na způsob mřežoví upravené, do kterého násypky v nepfetržitém proudu se přivádí **b.** nevyzrňená. Uvede-li se v pohyb hřídel s pilami, vytahuje sparami chloupek semen bavlníkových a odlučuje je od těchto, poněvadž ony úzkými sparami proniknouti nemohouce v násypce zbývají. Třetí částí přístroje, totiž válcem kartáčovým, smítá se **b.** s válce pilového do nádob či placet podložených. Přístroj ten se hodí toliko na vyzrňování **b-n** kratšího vlákna, nikoli však **b-n** z delších chloupků složených, poněvadž je porušuje a přetřhává. Vyzrňování těchto se děje buď přístrojem válcovým (*rotter gin*) aneb vyzrňvacím přístrojem, jež vynalezl Mac Carthy. Zmíníme se stručně toliko o pří-

stroji válcovém. Týž se skládá z dvojice válců hladkých aneb ryhovaných, jež se pohybují proti sobě a jež dle okolnosti se mohou k sobě přiblížit nebo od sebe oddálit. Do stroje posunuje dělník proud b-ny nevyrněné na stole upravený, jež úzkou mezerou mezi oběma válci projde, kdežto zrna (semena) odtržená válci se odvrhují. Výkonnost přístroje tohoto jest však menší než výkonnost vyzrňovačky pilovité. **B.** vyzrněná v zemích některých, jako ve Východní Indii, se ještě proklepává, aby se odstranily podrcená semena a i úlomky oplodí; jinde vyklepávání toho zanechali, protože podobné zboží klepané (*bowed*) hojně chuchvalců v sobě tajivá, které znesadňují sprádání jeho. **B.** vyzrněná silně se pak lisuje, balí se do hrubých tkanin žokových, urobených z juty, konopí, srsti velbloudí aneb jiných přediv, aneb do koží surových, a balíky se opatřují tuhým obvazem z provazů (lýčených a j.) aneb z pružných obručí ocelových. Tvar balíků je tak různý jako jejich velikost a váha. Nejčastěji jsou tvaru krychlového, jinak ale také hranolového a válcového (*Pernambuco*). Největší váhu mají balíky b-n se veroamerických a egyptských (až do 250 kg), nejmenší brazilské a záp.-indické (87–150 kg).

Jakost b-ny závisí na celé řadě okolností různých, jež způsobem prostým a empirickým se vyšetřují. Z téctho sluší vytknouti zvláště: délku vláken (chloupků), pevnost v tahu i kroucení, jemnost, omak, měkkost, pružnost, barvu, lesk a čistotu. Délka vlákenek (chloupků) kolísá od 10 do 60 mm a obnáší nejčastěji 10 až 40 mm; čím je značnější, tím lepší hodnotu také má b-. Měří-li chloupky nějaké b-ny do délky více nežli 30 mm, slove bavlnou dlouhou (*long staple*), měří-li 15 až 30 mm, jest b-nou střední délky, měří-li 10–15 mm, nazývá se b-nou krátkou či krátkovláknitou (*short staple*). Nejdelší b-ny vyvázejí se výhradně jen z krajů amerických, a toliko z téctho druhů lze příti nejjemnější čísla příze bavlněné. Že ani pevnost, zvláště v kroucení, není lhosteným příznakem b-ny, z toho vysvitá, že toliko z pevné b-ny vyrobiti se dá příze pevná a jmenovitě příze na osnovu a na nit. **B.** z chloupků křehkých se skládající snáší při předení jen slabou krutinu, aniž se překroutí; z podobné b-ny lze proto upravit jen přízi outkovou. Jemnost b-ny jest podmíněna hodnotou pro příčný průměr chloupků jednotlivých; čím jest skrovnejší, tím jest b-. jemnější. Tak kolísá hodnota pro největší průměr příčný chloupků bavlněných od 0.012 do 0.042 mm, totiž druhu:

<i>Gossypium herbaceum</i>	od 0.012 do 0.022 mm	nejčastěji činí 0.019 »
» <i>conglomeratum</i>	0.017 do 0.027 »	nejčastěji činí 0.026 »
» <i>barbadense</i>	0.019 do 0.028 »	nejčastěji činí 0.025 »
» <i>acuminatum</i>	0.020 do 0.030 »	nejčastěji činí 0.029 »
» <i>arboreum</i>	0.020 do 0.038 »	nejčastěji činí 0.030 »

<i>Gossypium religiosum</i>	0.026 do 0.040 mm	nejčastěji činí 0.033 »
<i>flavidum</i>	0.029 do 0.042 »	nejčastěji činí 0.038 »

Na omak má být b- hladká, vláčná a stejnorodá a kromě toho i měkká, což se pozná dle toho, jaký odpor klade, sevřeli se v hrstí; rozevřeli se hrst, má rychle zaujati původní objem svůj, jinak postrádá náležitě pružnosti. Je dále známo, že jsou veškeré bavlny barvy bílé, kromě tak zvané nankinové, od bavlníka posvátného, jež má osoblivou barvu hnědavožlutou; avšak bělost b-ny zřídka je prosta odstín barevného, ač mnohdy velmi nesnadně se dá postihnouti. Skvělou a ryzou bělosti honosí se příkladně brazilská b., zvaná »Pernambuco«, severoamerická »Upland Georgia«, neapolská »Castellamare« a jiné. Slabý žlutavý odstín má znamenitá b. severoamerická »Sea Island«, modravý rovněž severoamerická b. »Louisiana«, šedavý některé druhy východoindických b-n, narudlý b. zvaná »Jumel« z Egypta atd. Nejlepší b-ny se honosí leskem téměř hedvábným, jako uvedené druhy: »Sea Island«, »Pernambuco«; b-ny mdlé jsou jakosti chatrné aneb spářily a zkažily se doprovou. Dále dlužno ještě vytknouti, že dobrá b. nemá obsahovati chloupky uzlikovatých neb vláken z plodů nezralých; prvé jsou na újmu stejnorodosti příze, druhé barvení, poněvadž barviv buď vůbec nepohlcují aniž jen měrou neuspokojivou (mrтvá vlákna, mrтvá b.). Právem pak se žádá na dobrém zboží, aby bylo čisté, t. j. prosté semen celých i podrcených, úlomků oplodí, písku, prsti a jiných přimělků a aby nebylo znešvářeno hmyzem. Balík (žok) má konečně obsahovati surovinu naprostě stejnorodou a nepomísenou.

Obchod s b-nou i spracování její nalézá se převahou v rukou anglických; nejhlavnější tržiště jsou v Anglii: Liverpool a Londýn, v Spoj. Obcích Severoamerických: New York; v Číně: Kanton; v Levantě: Smyrna; v Itálii: Janov; v Rakousku: Terst, Vídeň a Liberec; v Německu: Hamburk, Brémy a Saská Kamenice; v Hollandsku: Amsterdam a Rotterdam; ve Francii: Havre a Marseille a ve Španělsku: Barcelona. Poněvadž obchod s b-nou, jak již bylo dotčeno, ovládají obchodníci plemene anglosaského, proto jest také názvosloví, kterým se označuje jakost b-n. anglické. Podle zvyklosti platných na trzích anglických rozvrhuje se zboží na jemné či velmi dobré (*fine*), dobré (*good*), pěkné (*faire*), střední (*middling*), zadní (*ordinary*) a chatrné (*inferior*); kromě toho se označuje jakost ještě názvy: *fully fair*, *good faire*, *middling faire* a j.

B-ny na tržištích evropských se objevující rozvrhují se podle svého původu zeměpisného na: evropské, levantské, východoindické a východoasijské, africké, americké a australské. Evropské b-ny jsou jakosti toliko střední, aneb méně uspokojivé, poněvadž ani délkom, ani jemností, ani čistotou svou nevynikají. Známější jsou ze španělských druhů: Motril, z italských druhů: Castellamare a Bian-

cacella, z evropskotureckých druh **Macedonia** a z jihoruských **b. krymská**. Pokusy zavéstí pěstování bavlníku v Uhrách nezdaly se. Levantské **b.-ny** jsou jakosti různé, některé druhy vynikají hodnotou nad **b.-mi** evropskými; zmínky zasluhují **b.-ny smyrnská** a **syorská**. Východoindické **b.-ny** nepožívaly před třetí léty valné obliby na trzích evropských, poněvadž vlakénka (chloupky) jejich byla krátká, křehká a na omak tvrdá, ale za odštěpené války ve Spoj. Obcích Severoamerických počali Angličané pěstování bavlníku věnovali pozornost větší. Prodlením doby různými vhodnými prostředky jakost **b.-ny** východoindické podstatně zlepšili a cenu její zlevnili, a proto nyní hojnějšího nalézatu než dříve. Do r. 1861 uhrázovaly prádelny anglické 46 až 84% spotřeby své z Ameriky a z Vých. Indie tolíko 9 až 26%: nyní pak se páčí podíl **b.-ny** americké v Anglii sprácované na 7 až 42%, a východoindické na 40 až 50% celé spotřeby. **B.-ny** východoindické dělí se dle původu svého na tři skupiny, totiž na **bengálské**, **bombayské** a **madrasské**. Chvály zasluhují totiž **bombayské b.-ny** (*Surate*), jež mají vlákno střední délky (průměrně 20 až 26 mm) a dostatečné pevnosti; hlavní druhy jsou: **Broach**, **Dharwar**, **Dhollera** a **Omravuthie**. Hodnoty podobné jest **b. perská** (*Persia*), než čistota její neuspokojuje. Hektar půdy věnované pěstování bavlníku skýtá ve Vých. Indii průměrně 57 až 68 kg **b.-ny**. — Z východoasijských **b.-n** považuje se za nejlepší: **Manilla** z ostrova Filipínských; po té následují **b.-ny** čínské jakosti prostřední a hnědožlutá **b. nankingová** a j. Z Afriky se využívá co rok značné množství **b.-ny**, jmenovitě však z Egypta žirného. Nejlepší slovo **Mac o**, jež vyniká dlouhým, lesklým vlákнем, pevností čistotou; skýtá ji druh bavlníku vypěstovaný ze semen *G. barbadense*. Pak následuje druh **Jumel**, bavlníka vypěstovaného ze semene druhu, jež plodí proslulou **b.-nu** brazilskou »*Pernambuco*«; je vlákna délky střední, ale čistota méně uspokojuje. Chatrné pověsti požívá t. zv. **b. alexandrinská** čili mercantilní, vlákna krátkého. Z ostatních **b.-n** afrických buděž ještě uvedeny druhy z osady Kapské a z ostrova Bourbonu. Nejznámější co do jakosti **b.-ny** jsou původem amerického. Přední místo zaujmají **b.-ny** severoamerické nejen pro svou čistotu a úpravu, ale také pro svou délku, jemnost, pevnost a pro stálost výrobků, jež se z nich upravují. V čele jich se nalézá slavný druh »*Sea Island*«, jež pochází z Georgie a jižní Karoliny (slove též dlouhou Georgií); chloupky její měří do délky 30 až 40 mm průměrně, zhusta ale také 50 mm a honosí se všemi ctnostmi; žel, že množství její sotva 1½% veškeré sklizně roční v Unii Severoamerické obnáší. Po ní následují v řadě dle jakosti druhy: **Louisiana** (**b. new-orleanská**), **Alabama** (*Mobile*), **Florida**, krátká **Georgia** (*Upland Georgia*) a j. — Sklizeň **b.-ny** *Sea Island* páčí se po hektaru na 85 až 170 kg, *Upland Georgia* na 170 až 217 kg. Ze 600 kg sklizené

b.-ny surové zhubde po vyzrnění a vyčištění při jemných druzích asi 100 kg a při druzích jakosti střední asi 200 kg **b.-ny** prodejné. V letech 1883—84 páčila se sklizeň ve Spoj. Obcích Severoamerických na 5713 balíků či žoků **b.-ny** (prům. po 219 kg); z toho počtu se vezlo 3894 balíků, ostatek spracoval se v zemi. **B.-ny** západoindické a středoamerické jsou převahou hodnoty dobré, pěkné, ale bývají zhusta znešvářeny přímětky cizími (semeny bavlníku atd.); při úpravě před spřádáním odpadá zo až 25% z váhy jejich původní. Jmenovitě buděž vytčeny druhy: **Haïti**, **Domingo**, **Portorico**, **Cuba**, **Jamaika** a j. Z **b.-n** jihoamerických právem se považují za nejlepší **brazilské**, protože co do jemnosti, lesku skvělého, bělosti a co do délky vláken všechny ostatní zastiňují. Prvou mezi **b.-mi** brazilskými jest »*Pernambuco*«; řadí se těsně po tom druhu »*Sea Island*« a spřádá se na přízi nejménější. Po ní následují druhy: **Paraibo**, **Ceara**, **Alagoas**, **Bahia**, **Para**, **Rio** a j. Kromě brazilských slùší ještě vytknouti **b.-ny**: **Guayana**, **Surinam**, **Cayenne** a jiné, jež co do jakosti brazilským ustupují; po těchto následují teprve druhy: **Carthagena**, **Cumana**, **Caracas** a jiné. **B.-ny** australské, ač se objevily na trzích evropských teprve před 20 léty, požívají nyní již hojně přízně přádelen, poněvadž jakostí a čistotou svou živě upomínají na **b.-ny** severoamerické, honosice se kromě toho leskem zvláště skvělým. Proto sobě získaly již na světové výstavě výbývané ve Vídni r. 1873 pozornosti všeobecné hodnotou svou. Zvláště vynikají druhy: **Honolulu**, **Hawai**, **Victoria** a **b. queenslandská**. Pěstování bavlníku nabývá v osadách australských od roku k roku rozdílů větších a v téže míře vzrůstá vývoz **b.-ny**.

Produkce **b.-ny** se páčila v lét. 1882—83:

v Turecku na	37.200 ctů met.
v Západní Indii na	43.600 "
v Brazílii na	235.900 "
v Egypte na	1,138.800 "
ve Vých. Indii britské na	3.134.600 "
v Spoj. Obcích Sev.-amer. na	14.818.300 "
úhrnem na	19.408.400 ctů met.

V lét. 1876—77 činila v týchž zemích toliko 13.206.300 ctů met.

Zbývá nám ještě pojednat o histologické a chemické povaze **b.-ny**. Vytknuli jsme již, že se skládá **b.** z dlouhých chloupků, jež vyrůstají z pokožky tálých a vejčitých semen bavlníkových. Chloupky tyto mají délku různou, i když pocházejí z osemení téhož semene; nejdélší bývají ty, jež se nalézají na širším konci semene. Tvar jejich jest kuželovitý, někdy také válcovitý, avšak sušením se smrštují na tvary sploštěné, pentlicovité. Konec chloupků těch přirozený jest téměř vždy větší či menší měrou otupěný, zřídka končitý či zúžený; druhý konec jest nahodilý, neb vznikl odtržením chloupku od semene, a bývá vždy jemně tlásnitý. Největší šířky dosahuje chlup bavlněný asi ve vzdálenosti ¼ délky

své od konce přirozeného, načež opět poněkud se zužuje. Výjimečně jest konec přirozený rozeklán či rozštěpen v konce dva. Chlupy (vlakénka) jsou po pravidle jednobuněčné (jednoduché). Dutina jejich (lumen) jest široká, neb průměr její příčný měří po výtce $\frac{1}{3}$ až $\frac{1}{2}$ celého průměru chloupku. Stěny jsou tudíž poměrně tenké či útlé u porovnání s tloušťkou stěn bunic lýkových, z nichž jsou složena vlákna jiných přediv, jako lnu, konopí, juty a p. Někdy se však dutina chloupku bavlněného tou měrou zužuje, že nabývá vzezření pouhé rýhy podélné; v tom případě mikroskopik jen bedlivým zkoumáním chlup takový dovede rozlišit od lýkové bunice lněné. Každý chloupek bavlněný jest opatřen tenkou blankou, zvanou povláčka či cuticula, jež nevykazuje žádných podrobností slohových, kromě četných vrásek, ryh a teček; místy jest zrnitá, jinde v cárcech od chloupků odervána. Na příčném řezu výtečně se jeví sploštěnost chloupků i vrstevnatost stěn. Nejvnitřnejší vrstva chloupku bavlněného, jež hraničí s dutinou, slovekem prvočním. K vrstvě té přilínají ve způsobě tenkého povlaku zbytky vyschlé plasmy, která původně s mizou vodnou naplněvala dutinu chloupků (bunic); v dutině b-ny vysušené obyčejně se nalézá vzduch. Ve stěnách chloupků jednotlivých nelze postihnouti průlín příčných. Chloupky b-ny nejeví jen tvaru pentlicovitého, nýbrž bývají zhusta také šroubovitě či spirálně skrouceny, ve tvar válcovitý stočeny neb i uzlovity. Drobnohledné zkoumání b-ny jakož i přediv ostatních děje se nejvhodněji za zvětšení zoonásobného. Z reakcí mikrochemických jsou zajímavy níže uvedené. Vlivem zředěných kyselin minerálních chloupky bavlněné slabě botnají, vlivem louhů botnají vydatněji; v mírně sehnane kyselině sírové se rozplývají a sehnana kys. sírovou se rozrušují za vybavování bublin kysličníků: uhelnatého a uhličitého. Ve vodném roztoku kyseliny chromové botnají vlakénka bavlněná, a hmota jejich na konec se rozrušuje. Roztoky jodovými a mírně sehnana kyselinou sírovou barví se chloupky bavlněné modře, rovněž jodem a roztokem chloridu zinečnatého. Ve Schweitzerově zkoumadle botnají a znenáhla se rozplývají stěny jednotlivých chloupků, kdežto hmota povláčková rozpustidlou tomu tvrdošíjný odpor klade a buď se odlučuje v útržcích aneb v příčné pásky vrásčité se sráží. Stěny nabotnále mnohdy místy se naduřují ve tvary koulovité; v útvarech botnajících vždy se objevuje přejemné ryhování podélné a začasto i ryhování spirálné. Působením téhož činidla také vak prvoční se odlučuje od stěn a smrštěje na vrásčitou, mnohonásob kroucenou láčku, jež znenáhla rozpustidlou podléhá. Roztok floroglucinu a sehnana kyselina solná nebarví bavlny fialově červeně, z čehož plyne, že jest prosta dřevoviny. V roztocích barviv pohlcují barvivo, ač jen dočasně, hlavně cuticula a vak prvoční; trvale se ustalují barviva ve většině případů na b-ně přispěním mořidel (výjimky jsou vytčeny ve stativované barvivu samostatným čili substanci

tivním). Chemické složení bavlny vyplývá z přehledu níže položeného. Ve 100 částech obsahoval jistý druh b-ny:

buničiny	91.20 %
tuku	0.45 *
dusíkatých látek . . .	0.58 "
různých sloučenin, jako:	
cutinu, barviva a j. .	0.55 "
popelnin	0.11 "
vláhy	7.11 "
úhrnem	100.00 %

Hodnota pro vláhu b-ny kolísá od 6 do 10% a hodnota pro popelninu (látky mineralné) od 0.1 do 2%.

B. nalézá hojněho užívání v životě obecném. Tak jest toho času nejdůležitějším předivem a surovinou nejpřednějšího odvětví průmyslu přádelnického a tkalcovského; jinak se ji užívá na přípravu vaty, b-ny střelné a kolodiové i kollodia, papíru, b-ny čištěné, karbované, salicylované a j. pro účely lékařské, cedivá, pro účely chemické a průmyslové, upcávek do oken a dveří atd.; ona jest též vitanou surovinou k balení zboží drahocennějšího a pro účely čalounické.

Blk.